

Nr 965

Av herrar **Johansson** i Växjö och **Gustafsson** i Kårby, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 170, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 67 och 68 §§ vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648).*

(Lika lydande med motion nr 814 i Första kammaren)

I proposition nr 170 lägger chefen för kommunikationsdepartementet fram förslag till förordning om ändrad lydelse av 67 och 68 §§ vägtrafikförordningen. Förslaget syftar till en sådan ändring av straffbestämmelserna för överlast på fordon, att fordonsägarens ansvar ökas väsentligt. Denne skall sålunda straffas, när han inte kan visa att han gjort vad som ankommer på honom för att förekomma förseelsen. Föraren skall enligt förslaget straffas, om han kände till eller bort känna till att fordonet var överlastat. Även medverkan till att fordon förs med överlast skall kunna bestraffas.

Till grund för propositionen ligger en departementspromemoria med vissa förslag i ämnet, över vars innehåll ett antal myndigheter, institutioner och organisationer beretts tillfälle att yttra sig.

Bestämmelserna om maximilast är beroende bl. a. av hållbarheten hos vägar och broar. Vi finner det angeläget att behovet av dylika bestämmelser minskas genom en allmän förbättring av väg- och brostandarden i riket.

Naturligtvis är det av största vikt att de föreskrifter beträffande maximilast som måste finnas följs, och åtgärder som kan leda till förbättringar i detta avseende är angelägna. Kravet på ökad trafiksäkerhet måste beaktas. Att straffbestämmelserna för överlast därvid kommer in i bilden torde stå klart. I likhet med flertalet remissinstanser, enligt vad som synes framgå av referaten i propositionen, finner vi det berättigat med vissa ändringar i nu gällande straffbestämmelser.

Enligt vår mening har dock inte tillräckligt material förebragts för att ställning nu skall tagas till denna fråga. Det i propositionen framlagda förslaget tycks medföra så betydande konsekvenser att en fullständig utredning är nödvändig.

Den i propositionen föreslagna lydelsen av 67 § vägtrafikförordningen innebär en avsevärd utvidgning av ägaransvaret. Sålunda föreslås en utformning innebärande strikt ansvar i kombination med omvänd bevisbörda. En sådan utformning återspeglar ett synsätt på ansvarsfrågan, som

torde avvika från hävdvunna allmänna straffrättsliga principer. En lagändring av denna art bör enligt vår mening inte komma till stånd utan föregående utredning.

I propositionen säger departementschefen, att en "åkare som inte är personligen närvarande vid lastningen men som otvetydigt och med tillräcklig skärpa tillhållit vederbörande förare att följa gällande föreskrifter har enligt min mening uppfyllt vad som kan krävas av honom för straffrihet". Någon närmare precisering avseende vilka åtgärder från ägarens sida som skulle anses tillräckliga företes dock inte. En utredning skulle i detta avseende kunna skapa ökad klarhet.

Några remissorgan har uttalat farhågor för att ett antagande av förslaget skulle medföra, att efterlevnaden av last- och axeltrycksbestämmelserna kommer att negativt påverkas. En anledning till detta skulle kunna sökas i det förhållandet, att den nya ordningen skulle kräva ett mer tidsödande arbete för polisen än tidigare, eftersom frågan om ägaransvaret i varje enskild utredning i fortsättningen måste beaktas. Bristen på polispersonal skulle medföra inskränkningar i övervakningen. Hur det kan förhålla sig med detta går det dock inte att säkert säga, men påpekandet är så allvarligt att det måste bli föremål för närmare undersökning.

Enligt vår mening bör riksdagen sålunda avslå propositionen och uttala sig för en fullständig utredning av förevarande fråga. Utredningskravet gäller också förslaget om att medverka till överlastning skulle kunna medföra straff.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 170 måtte avslå propositionen samt hos Kungl. Maj:t anhålla om en fullständig utredning av frågan om ändring av straffbestämmelser för överlast på fordon.

Stockholm den 30 november 1965

Bertil Johansson
i Växjö

Einar Gustafsson
i Kårby